O poder da lingua

Pentateuco

Por estes foron divididas as illas das xentís nas súas terras; cada un segundo a súa lingua, segundo as súas familias, nas súas nacións. Estes son os fillos de Ham, segundo as súas familias, segundo as súas linguas, nos seus países e nas súas nacións. Estes son os fillos de Sem, segundo as súas familias, segundo as súas linguas, nas súas terras, segundo as súas nacións. Xénese 10:5,20,31

E Moisés dixo ao Señor: «Meu Señor, non son elocuente, nin de agora nin desde que falaches co teu servo; son tardo de falar e de lingua lenta». E o Señor respondeulle: «Quen fixo a boca do home? Ou quen fai mudo ou xordo, ou vidente ou cego? Non son eu o Señor? Éxodo 4:10-11

Pero contra ningún dos fillos de Israel moverá a súa lingua nin un can, nin contra home nin contra besta, para que saibades que o Señor fai diferenza entre exipcio e Israel. Éxodo 11:7

Por non servires ao Señor, o teu Deus, con alegría e con alegría de corazón, por mor da abundancia de todas as cousas, servirás aos teus inimigos que o Señor enviará contra ti, con fame e sede, e nudez e carencia de todas as cousas; e porá un xugo de ferro sobre o teu pescozo, ata que te destrua. O Señor traerá contra ti unha nación de lonxe, do confín da terra, tan rápida coma voa a aguia; unha nación cuxa lingua non entenderás. Deuteronomio 28:47-49

Historia

E todo o pobo volveu en paz ao campamento, a Xosué en Maqueda; ninguén moveu a súa lingua contra ningún dos fillos de Israel. Xosué 10:21

Entón baixou o pobo á auga; e o Señor díxolle a Xedeón: «A todo aquel que lamba a auga coa lingua, coma lambe o can, poralo á parte; e a todo aquel que se axeonlle para beber, poralo á parte». Xuíces 7:5

O Espírito do Señor falou por min, e a súa palabra estaba na miña lingua. O Deus de Israel dixo, a Rocha de Israel faloume. Quen goberna sobre os homes debe ser xusto, gobernando no temor de Deus. 2 Samuel 23:2-3

E nos días de Artaxerxes, Bixlam, Mitredat, Tabeel e os demais seus compañeiros escribiron a Artaxerxes, rei de Persia; e a carta estaba escrita en lingua siria e interpretada en siria. Esdras 4:7

Porque somos vendidos, eu e o meu pobo, para ser destruídos, para ser asasinados e para perecer. Mais se fósemos vendidos como servos e servas, eu calaría, aínda que o inimigo non puidese compensar o dano do rei. Esdras 7:4

Poesía

Estarás protexido do azoute da lingua; non terás medo da destrución cando veña. Xob 5:21

Ensíname, e eu calarei a miña lingua; faime entender en que me equivoquei. Xob 6:24

Hai iniquidade na miña lingua? Non pode o meu padal discernir cousas perversas? Xob 6:30

Quen poderá pleitar comigo? Pois agora, se calo, darei o espírito. Xob 13:19

Porque a túa boca revela a túa iniquidade e escolleches a lingua dos astutos. Xob 15:5

Aínda que a maldade sexa doce na súa boca, aínda que a esconda debaixo da súa lingua; Xob 20:12

Chugará o veleno das áspides, a lingua da víbora o matará. Xob 20:16

Os meus beizos non proferirán maldade, nin a miña lingua proferirá engano. Xob 27:4

Os nobres calaron, e a súa lingua pegouse ao paladar. Xob 29:10

Velaquí, agora abrín a miña boca, a miña lingua falou na miña boca. Xob 33:2

Poderás sacar o leviatán cun anzol, ou a súa lingua cun cordón que soltes? Xob 41:1

Porque non hai fidelidade na súa boca; as súas entrañas son pura maldade; a súa gorxa é un sepulcro aberto; adulan coa súa lingua. Salmos 5:9

A súa boca está chea de maldicións, enganos e fraudes; debaixo da súa lingua hai maldade e vaidade. Salmos 10:7

O Señor cortará todos os beizos aduladores, e a lingua que fala cousas arrogantes. Salmos 12:3

Quen dixeron: Coa nosa lingua prevaleceremos; os nosos beizos son nosos. Quen é señor de nós? Salmos 12:4

O que non calumnia coa súa lingua, nin fai mal ao seu veciño, nin levanta oprobio contra o seu veciño. Salmos 15:3

A miña forza secouse coma un anaco de cerámica, a miña lingua apegase ás miñas fauces, e ti me levaches ao po da morte. Salmos 22:15

Esconderásos no segredo da túa presenza, lonxe da soberbia do home; gardarásos en segredo nun pavillón, lonxe da contenda das linguas. Salmo 31:20

Garda a túa lingua do mal, e os teus beizos de falar engano. Salmos 34:13

E a miña lingua falará da túa xustiza e da túa loanza todo o día. Salmos 35:28

A boca do xusto fala sabedoría, e a súa lingua fala xustiza. Salmos 37:30

(Ao músico principal, a Iedutún. Salmo de David.) Eu dixen: Gardarei os meus camiños para non pecar coa miña lingua; frearei a miña boca mentres o malvado estea diante de min. Salmos 39:1

O meu corazón ardía dentro de min, mentres eu meditaba, o lume ardía; entón falei coa miña lingua. Salmos 39:3

(Ao músico principal sobre Shoshannim, para os fillos de Coré. Masquil, un cántico de amores.) O meu corazón pronuncia unha boa palabra; falo das cousas que fixen para o rei; a miña lingua é a pluma dun escritor digno. Salmos 45:1

Entregas a túa boca ao mal, e a túa lingua maquina engano. Salmos 50:19

Líbrame do sangue derramado, oh Deus, Deus da miña salvación; e a miña lingua cantará a túa xustiza. Salmos 51:14

A túa lingua maquina malicias, coma navalla afiada, que obra con engano. Salmos 52:2

Amas todas as palabras devoradoras, oh lingua enganosa. Salmos 52:4

Destrúe, oh Señor, e divide as súas linguas; porque vin violencia e contenda na cidade. Salmo 55:9

A miña alma está entre leóns; e xazo entre os que arden, os fillos dos homes, cuxos dentes son lanzas e frechas, e a súa lingua unha espada afiada. Salmos 57:4

Que afian a súa lingua coma unha espada, e tensan os seus arcos para disparar as súas frechas, palabras amargas. Salmos 64:3

Así farán que a súa propia lingua caia sobre si mesmos; todos os que os vexan fuxirán. Salmos 64:8

Clamei a el coa miña boca, e foi enxalzado coa miña lingua. Salmos 66:17

Para que o teu pé se molle no sangue dos teus inimigos, e a lingua dos teus cans nel. Salmos 68:23

A miña lingua falará da túa xustiza todo o día, porque serán avergoñados, porque serán avergoñados os que buscan o meu mal. Salmos 71:24

Dirixen a súa boca contra os ceos, e a súa lingua anda pola terra. Salmos 73:9

Porén, adulárono coa súa boca e mentironlle coas súas linguas. Salmo 78:36

Porque a boca dos malvados e a boca dos enganosos están abertas contra min; falaron contra min cunha lingua mentireira. Salmos 109:2

A miña lingua falará da túa palabra, porque todos os teus mandamentos son xustiza. Salmos 119:172

Libra a miña alma, oh SEÑOR, dos beizos mentirosos e da lingua enganosa. Salmos 120:2

Que che será dado, ou que che será feito, lingua falsa? Salmos 120:3

Entón a nosa boca encheuse de risa, e a nosa lingua de canto; entón dixeron entre as nacións: O Señor fixo grandes cousas por eles. Salmos 126:2

Se non me lembro de ti, que a miña lingua se me pegue ao paladar; se non prefiro Xerusalén por riba da miña maior alegría. Salmos 137:6

Porque non hai palabra na miña lingua, pero ti, oh Señor, a coñeces toda. Salmos 139:4

Afiaron as súas linguas coma unha serpe; veleno de víbora está debaixo dos seus beizos. Selah. Salmo 140:3

Seis cousas aborrece o Señor, e sete lle son abominables: o ollo altivo, a lingua mentireira, as mans que derraman sangue inocente, o corazón que trama ideas perversas, os pés que corren rápido á maldade, a testemuña falsa que di mentiras e o que sementa discordia entre irmáns. Proverbios 6:16-19

Para te gardar da muller mala, da lingua aduladora dunha muller estraña. Proverbios 6:24

A lingua do xusto é coma prata escollida; o corazón dos malvados vale pouco. Proverbios 10:20

A boca do xusto saca sabedoría, pero a lingua perversa será cortada. Proverbios 10:31

Hai quen fala coma as feridas dunha espada; mais a lingua dos sabios é saúde. Proverbios 12:18

O beizo verdadeiro permanecerá para sempre, pero a lingua mentireira só dura un intre. Proverbios 12:19

A lingua dos sabios emprega ben o coñecemento, pero a boca dos parvos derrama loucura. Proverbios 15:2

Unha lingua saudable é árbore de vida; mais a perversidade nela é unha fenda no espírito. Proverbios 15:4

Os preparativos do corazón no home e a resposta da lingua, son do Señor. Proverbios 16:1

O malvado escoita beizos falsos, e o mentireiro escoita linguas maliciosas. Proverbios 17:4

O que ten un corazón perverso non atopa o ben; e o que ten unha lingua perversa cae no mal. Proverbios 17:20

A morte e a vida están no poder da lingua; e os que a aman, comerán do seu froito. Proverbios 18:21

A acumulación de tesouros por unha lingua mentireira é unha vaidade que os que buscan a morte andan dun lado para outro. Proverbios 21:6

Quen garda a súa boca e a súa lingua, garda a súa alma das angustias. Proverbios 21:23

A paciencia persuade ao príncipe, e a lingua branda quebra o óso. Proverbios 25:15

O vento do norte leva a choiva, e un rostro enfadado a lingua calumniadora. Proverbios 25:23

A lingua mentireira aborrece os que sofren por ela; e a boca aduladora causa ruína. Proverbios 26:28

Quen reprende a un home atopará máis favor despois que quen adula coa lingua. Proverbios 28:23

Ela abre a súa boca con sabedoría; e na súa lingua está a lei da bondade. Proverbios 31:26

Os teus beizos, esposa miña, gotean coma o favo de mel; mel e leite tes debaixo da túa lingua; e o cheiro dos teus vestidos é coma o cheiro do Líbano. Cantar dos Cantares 4:11

Profetas

Porque Xerusalén está en ruínas e Xudá caeu; porque a súa lingua e os seus feitos son contra o Señor, para irritar os ollos da súa gloria. Isaías 3:8

E o Señor destruirá por completo a lingua do mar de Exipto; e co seu vento poderoso agitará a súa man sobre o río, e o ferirá nos sete regatos, e fará que os homes pasen por el con zapatos en seco. Isaías 11:15

Pois con beizos balbuceantes e lingua allea falaralle a este pobo. Isaías 28:11

Velaquí que o nome do Señor vén de lonxe, ardendo coa súa ira, e o seu peso é pesado; os seus beizos están cheos de indignación, e a súa lingua coma un lume devorador. Isaías 30:27

O corazón dos temerarios comprenderá o coñecemento, e a lingua dos tartamudeos estará lista para falar claramente. Isaías 32:4

Non verás pobo feroz, pobo de fala máis profunda ca ti, de lingua tartamuda que non podes entender. Isaías 33:19

Entón o coxo saltará coma un cervo, e a lingua do mudo cantará; porque no deserto brotarán augas, e regatos na estepa. Isaías 35:6

Cando os pobres e os necesitados busquen auga e non a haxa, e a súa lingua seque de sede, eu, o Señor, os escoitarei; eu, o Deus de Israel, non os abandonarei. Isaías 41:17

Xurei por min mesmo, a palabra saíu da miña boca con xustiza e non volverá, que ante min se dobrará todo xeonllo, e toda lingua xurará. Isaías 45:23

O Señor Deus deume lingua de sabio, para saber falarlle a palabra ao cansado no momento oportuno. El esperta cada mañá, esperta o meu oído para escoitar coma os sabios. Isaías 50:4

Ningunha arma forxada contra ti prosperará; e condenarás toda lingua que se levante contra ti en xuízo. Esta é a herdanza dos servos do Señor, e a súa xustiza vén de min, di o Señor. Isaías 54:17

Contra quen vos burlades? Contra quen abrides a boca e sacades a lingua? Non sodes vós fillos da transgresión, unha semente da falsidade? Isaías 57:4

Porque as vosas mans están contaminadas de sangue, e os vosos dedos de iniquidade; os vosos beizos falaron mentiras, a vosa lingua murmurou perversidade. Isaías 59:3

Porque eu coñezo as súas obras e os seus pensamentos; virá, cando eu reunirei todas as nacións e linguas; e virán, e verán a miña gloria. Isaías 66:18

E tensan as súas linguas coma o seu arco para a mentira; pero non son valentes para a verdade na terra; porque van de mal en mal, e non me coñecen, di o Señor. E enganarán cada un ao seu veciño, e non dirán a verdade; aprenderon a súa lingua a dicir mentiras e cánsanse para cometer iniquidade. Xeremías 9:3,5

A súa lingua é coma unha frecha lanzada; fala enganos; coa boca un fala pacificamente co seu veciño, pero no corazón tende a súa asechanza. Xeremías 9:8

Entón dixeron: Vinde, e trememos plans contra Xeremías; porque a lei non desaparecerá do sacerdote, nin o consello do sabio, nin a palabra do profeta. Vinde, e ferámolo coa lingua, e non fagamos caso a ningunha das súas palabras. Xeremías 18:18

Non é a miña palabra coma o lume? —oráculo do Señor—, coma un martelo que esnaquiza a rocha? Polo tanto, eu estou contra os profetas —oráculo do Señor— que rouban as miñas palabras cada un do seu veciño. Eu estou contra os profetas —oráculo do Señor— que empregan as súas linguas e din: «El di». Eu estou contra os que profetizan soños falsos —oráculo do Señor— e os contan e fan errar ao meu pobo coas súas mentiras e coa súa lixeireza; pero eu non os enviei nin lles dei ordes; polo tanto, non aproveitarán a este pobo en absoluto —oráculo do Señor—. Xeremías 23:29-32

A lingua do neno de peito pégaselle ao paladar pola sede; os nenos piden pan, e non hai quen llo dea. Lamentacións 4:4

Farei que a túa lingua se pegue ao paladar, e quedarás mudo e non serás para eles quen os reprenda, porque son unha casa rebelde. Ezequiel 3:26

Nenos sen tacha, senón de bo aspecto, hábiles en toda sabedoría, astutos no coñecemento e entendidos na ciencia, e capaces de ocupar o posto no pazo do rei, e aos que lles ensinasen a letra e a lingua dos caldeos. Daniel 1:4

Volven, pero non ao Altísimo; son coma un arco enganoso; os seus príncipes caerán pola espada pola furia da súa lingua; esta será a súa burla na terra de Exipto. Oseas 7:16

E o tío dun home o collerá, e o que o queira, para sacar os ósos da casa, e preguntará ao que estea xunto á casa: Hai aínda alguén contigo? E el responderá: Non. Entón dirá: Cala, porque non podemos mencionar o nome do Señor. Amós 6:10

Porque os seus ricos están cheos de violencia, e os seus habitantes falan mentiras, e a súa lingua é enganosa na súa boca. Miqueas 6:12

Tes ollos máis puros para contemplar o mal, e non podes contemplar a iniquidade. Por que miras os que obran con traizón, e calas cando o malvado devora o home que é máis xusto ca el? Habacuc 1:13

O resto de Israel non cometerá iniquidade, nin dirá mentiras; nin se atopará lingua enganosa na súa boca; porque comerán e deitaranse, e non haberá quen os asuste. Sofonías 3:13

E esta será a praga coa que o Señor ferirá a todos os pobos que loitaron contra Xerusalén: a súa carne consumirase mentres estean de pé, e os seus ollos consumiranse nos seus buratos, e a súa lingua consumirase na súa boca. Zacarías 14:12

Evanxeos

E levouno á parte da multitude, meteulle os dedos nos oídos, cuspiu e tocoulle a lingua; Marcos 7:33

E axiña se lle abriron os oídos, e desatouse o fío da lingua, e falou claramente. Marcos 7:35

E estes sinais seguirán os que cren: No meu nome expulsarán demos; falarán novas linguas; Marcos 16:17

E abriuse a boca axiña, soltouse a lingua, e falaba e louvaba a Deus. Lucas 1:64

E el berrou, dicindo: Pai Abraham, ten piedade de min e envía a Lázaro para que molla a punta do seu dedo en auga e me refresque a lingua, porque estou atormentado nesta chama. Lucas 16:24

Agora hai en Xerusalén, xunto á feira das ovellas, unha piscina chamada en hebreo Betesda, que ten cinco soportais. Xoán 5:2

Actos dos Apóstolos

E isto foi coñecido por todos os habitantes de Xerusalén, a tal punto que aquel campo se chama na súa propia lingua Aceldama, que quere dicir, Campo de sangue. Feitos 1:19

E aparecéronlles linguas divididas, coma de lume, e pousáronse sobre cada un deles. E todos quedaron cheos do Espírito Santo e comezaron a falar noutras linguas, segundo o Espírito lles daba falar. E como escoitamos a cada un a nosa propia lingua, na que nacemos? Cretenses e árabes, escoitámolos falar nas nosas linguas as marabillas de Deus. Feitos 2:3-4,8,11

Porque David di del: Sempre vía ao Señor diante da miña cara, porque está á miña dereita, para que eu non sexa conmovido. Polo tanto, alegrouse o meu corazón, e a miña lingua alegrouse; ademais, tamén a miña carne descansará na esperanza. Porque non deixarás a miña alma no inferno, nin permitirás que o teu Santo vexa a corrupción. Feitos 2:25-27

Porque oíanos falar en linguas e glorificar a Deus. Entón Pedro respondeu: Pode alguén prohibir a auga para que non sexan bautizados estes que recibiron o Espírito Santo coma nós? Feitos 10:46-47

E cando Paulo lles impuxo as mans, o Espírito Santo veu sobre eles; e falaban en linguas e profetizaban. Feitos 19:6

E despois de lle dar permiso, Paulo, de pé nas escaleiras, fixo un xesto coa man ao pobo. E cando se fixo un gran silencio, faloulles en lingua hebrea, dicindo: Feitos 21:40

(E cando oíron que lles falaba en lingua hebrea, gardaron máis silencio; e el dixo:) Feitos 22:2

E caendo todos por terra, oín unha voz que me falaba e dicía en hebreo: Saulo, Saulo, por que me persegues? É difícil para ti dar patadas contra os aguillóns. Feitos 26:14

Epístolas

A súa gorxa é un sepulcro aberto; coas súas linguas usaron o engano; veleno de áspides está debaixo dos seus beizos. Romanos 3:13

Porque escrito está: «Vivo eu —oráculo do Señor—, que todo xeonllo se dobrará ante min, e toda lingua confesará a Deus». Romanos 14:11

A outros, facer milagres; a outros, profecía; a outros, discernimento de espíritos; a outros, diversas linguas; a outros, interpretación de linguas. E Deus puxo na igrexa, primeiro apóstolos; en segundo lugar profetas; en terceiro lugar, mestres; despois milagres; despois dons de curación; axudas; gobernos; e diversidade de linguas. Teñen todos dons de curación? Falan todos en linguas? Interpretan todos? Pero cobizade ardentemente os mellores dons; e con todo, vos mostro un camiño máis excelente. 1 Corintios 12:10,28,30-31

Aínda que fale as linguas dos homes e dos anxos, e non teña caridade, convértome en bronce que resoa ou en címbalo que trémula. A caridade nunca falla; pero se hai profecías, fallarán; se hai linguas, cesarán; se hai coñecemento, desaparecerá. 1 Corintios 13:1,8

1 Corintios 14
1 Sigade a caridade e desexade os dons espirituais, pero máis ben o de profetizar.
2 Porque quen fala en lingua descoñecida non fala aos homes, senón a Deus, porque ninguén o entende; con todo, no espírito fala misterios.
3 Pero o que profetiza fala aos homes para edificación, exhortación e consolo.
4 Quen fala en lingua descoñecida edíficase a si mesmo; pero quen profetiza edifica a igrexa.
5 Oxalá todos falásedes en linguas, pero máis ben profetizasedes; porque maior é o que profetiza que o que fala en linguas, a non ser que interprete, para que a igrexa reciba edificación.
6 Agora ben, irmáns, se vou a vós falando en linguas, de que vos aproveitaría, se non vos falo por revelación, ou por coñecemento, ou por profecía, ou por doutrina?
7 E mesmo as cousas sen vida que dan son, xa sexan frautas ou arpas, se non dan unha distinción nos sons, como se saberá o que é frauta ou arpa?
8 Pois se a trompeta dá un son incerto, quen se preparará para a batalla?
9 Así mesmo vós, se coa lingua non proferides palabras fáciles de entender, como se saberá o que se di? Porque falaredes ao aire.
10 Pode que haxa tantas clases de voces no mundo, e ningunha delas é inútil.
11 Polo tanto, se non coñezo o significado da voz, serei un bárbaro para o que fala, e o que fala será un bárbaro para min.
12 Así tamén vós, xa que estades celosos dos dons espirituais, procurade abundárllelos para a edificación da igrexa.
13 Polo tanto, quen fale en lingua descoñecida, pida que poida interpretar.
14 Porque se oro en lingua descoñecida, o meu espírito ora, pero o meu entendemento é infrútido.
15 Que é, pois? Rezarei co espírito e rezarei tamén co entendemento; cantarei co espírito e cantarei tamén co entendemento.
16 Se non, cando bendices co espírito, como dirá Amén ao darche grazas o que ocupa o lugar dos indoctos, xa que non entende o que dis?
17 Porque ti dás grazas ben, pero o outro non recibe edificación.
18 Dou grazas ao meu Deus, falo en linguas máis ca todos vós.
19 Mais na igrexa prefiro falar cinco palabras co meu entendemento, para ensinar tamén aos demais, que dez mil palabras nunha lingua descoñecida.

20 Irmáns, non sexades nenos no entendemento; porén, sede nenos na malicia, e sede homes no entendemento.
21 Na lei está escrito: Con xente de linguas e beizos alleos falarei a este pobo; e con todo iso non me escoitarán, di o Señor.
22 Polo tanto, as linguas son un sinal, non para os que cren, senón para os que non cren; pero a profecía non serve para os que non cren, senón para os que cren.
23 Polo tanto, se toda a igrexa se reúne nun mesmo lugar, e todos falan en linguas, e entran indoctos ou incrédulos, non dirán que estades tolos?
24 Mais se todos profetizan, e entra algún incrédulo ou indocto, todos o convencen, todos o xulgan.
25 E así se manifestan os segredos do seu corazón; e así, postrándose rostro en terra, adorará a Deus e afirmará que Deus está en vós de verdade.
26 Como é, pois, irmáns? Cando vos reunides, cada un de vós ten un salmo, unha doutrina, unha fala en linguas, unha revelación, unha interpretación. Que todo se faga para edificación.
27 Se alguén fala nunha lingua descoñecida, que sexa por dous, ou como máximo por tres, e por quendas; e que un interprete.
28 Pero se non houbese intérprete, que garde silencio na igrexa; e que fale para si mesmo e para Deus.
29 Que os profetas falen dous ou tres, e que os outros xulguen.
30 Se lle revelan algo a outro que está sentado, que o primeiro calle.
31 Porque todos podedes profetizar un por un, para que todos aprendan e todos sexan consolados.
32 E os espíritos dos profetas están suxeitos aos profetas.
33 Porque Deus non é o causante da confusión, senón da paz, como en todas as igrexas dos santos.
34 As mulleres garden silencio nas igrexas, porque non lles está permitido falar; senón que se lles manda que estean sometidas, como tamén di a lei.
35 E se queren aprender algo, que lles pregunten aos seus maridos na casa, porque é unha vergoña que as mulleres falen na igrexa.
36 Que? Saíu de vós a palabra de Deus ou chegou só a vós?
37 Se alguén se considera profeta ou espiritual, que recoñeza que as cousas que vos escribo son mandamentos do Señor.
38 Mais se alguén ignora, que o ignore.
39 Polo tanto, irmáns, cobizade o profetizar e non prohibide o falar en linguas.
40 Fágase todo con decencia e orde.

E que toda lingua confese que Xesucristo é o Señor, para gloria de Deus Pai. Filipenses 2:11

Se alguén entre vós se cre relixioso, e non refrena a súa lingua, senón que engana o seu propio corazón, a relixión deste home é vana. Santiago 1:26

Así tamén a lingua é un membro pequeno, e grandes cousas gaba. Mirade que gran cousa acende un pequeno lume! E a lingua é un lume, un mundo de iniquidade; así é a lingua entre os nosos membros, que contamina todo o corpo e incendia o curso da natureza; e é incendiada polo inferno. Porque toda clase de bestas, e de paxaros, e de serpes, e de cousas do mar, é domada, e foi domada pola humanidade. Mais a lingua ninguén pode domala; é un mal rebelde, chea de veleno mortal. Con ela bendicimos a Deus, mesmo o Pai; e con ela maldicimos os homes, que están feitos á semellanza de Deus; da mesma boca sae a bendición e a maldición. Irmáns meus, estas cousas non deben ser así. Santiago 3:5-10

Porque o que quere amar a vida e ver bos días, que refrede a súa lingua do mal, e os seus beizos para que non falen engano. 1 Pedro 3:10

Filliños meus, non amemos de palabra nin de lingua, senón de feito e de verdade. 1 Xoán 3:18

Revelación

E cantaron un cántico novo, dicindo: Ti es digno de tomar o libro e de abrir os seus selos, porque ti fuches morto e redimiches para Deus co teu sangue, de toda tribo, lingua, pobo e nación. Apocalipse 5:9

Despois disto vin unha gran multitude, que ninguén podía contar, de todas as nacións, tribos, pobos e linguas, que estaban diante do trono e diante do Cordeiro, vestidos con roupas brancas e con palmas nas mans. Apocalipse 7:9

E tiñan un rei sobre eles, que era o anxo do abismo, cuxo nome en hebreo é Abaddón, pero en grego ten o seu nome Apolión. Apocalipse 9:11

E díxome: Tes que profetizar de novo diante de moitos pobos, nacións, linguas e reis. Apocalipse 10:11

E os pobos, tribos, linguas e nacións verán os seus cadáveres durante tres días e medio, e non permitirán que os seus cadáveres sexan postos en sepulturas. Apocalipse 11:9

E déuselle facer guerra aos santos e vencelos; e déuselle poder sobre todas as tribos, linguas e nacións. Apocalipse 13:7

E vin outro anxo voando polo medio do ceo, tendo o evanxeo eterno para predicarlles aos que habitan na terra, e a toda nación, e tribo, e lingua, e pobo. Apocalipse 14:6

E o quinto anxo derramou a súa copa sobre o asento da besta; e o seu reino encheuse de escuridade; e morderon as linguas de dor. E reuniunos nun lugar chamado en hebreo Armagedón. Apocalipse 16:10,16

E díxome: As augas que viches, onde está sentada a prostituta, son pobos, multitudes, nacións e linguas. Apocalipse 17:15

Apócrifos

Oh homes, como non pode o rei ser o máis poderoso, sendo obedecido deste xeito? E calou. 1 Esdras 4:12

Pero só eu vin que el emitiu da súa boca coma se fose unha explosión de lume, e dos seus beizos un alento ardente, e da súa lingua lanzou faíscas e tempestades. 2 Esdras 13:10

En canto a min, falei de día e non calei de noite. 2 Esdras 14:43

Non calarei máis en canto á súa maldade, que profanadamente cometen, nin os tolerarei nas cousas nas que se exercen malvadamente. Velaquí, o sangue inocente e xusto clama a min, e as almas dos xustos quéixanse continuamente. 2 Esdras 15:8

Con todo, derrubou as súas fronteiras e cortou os seus bosques, porque decretara destruír todos os deuses da terra, que todas as nacións adorarían só a Nabucodonosor e que todas as linguas e tribos o invocarían como deus. Xudit 3:8

Porque a sabedoría é un espírito amoroso; e non absolverá ao blasfemo das súas palabras; porque Deus é testemuña dos seus riles, e un verdadeiro observador do seu corazón, e un oínte da súa lingua. Sabedoría de Salomón 1:6

Gardadevos, pois, das murmuracións, que son inútiles; e deixede a vosa lingua de difamar; porque non hai palabra tan secreta que sexa inútil; e a boca que desmente mata a alma. Sabedoría de Salomón 1:11

Cando calo, agardarán o meu tempo libre; e cando falo, escoitaránme con atención. Se falo moito, porán as mans sobre a boca. Sabedoría de Salomón 8:12

Porque a sabedoría abriu a boca dos mudos e fixo elocuentes as linguas dos que non poden falar. Sabedoría de Salomón 10:21

Porque pola palabra coñecerase a sabedoría, e o saber pola palabra da lingua. Eclesiastés 4:24

Non sexas precipitado na túa lingua, nin neglixente e neglixente nas túas obras. Eclesiástico 4:29

Non ventás con calquera vento, nin vaias por todos os camiños; porque así fai o pecador de dobre lingua. Eclesiástico 5:9

A honra e a vergoña están na palabra, e a lingua do home é a súa caída. Eclesiástico 5:13

Non te chames murmurador, nin te metas en acechos coa túa lingua; porque unha vergoña vil sobre o ladrón e unha condena mala sobre a lingua dobre. Eclesiástico 5:14

Non te fagas inimigo en vez de amigo, porque así herdarás mala fama, vergoña e oprobio. Así tamén o fará un pecador que ten dobre lingua. Eclesiástico 6:1

Unha lingua doce multiplicará os amigos, e unha lingua amable aumentará os saúdos amables. Eclesiástico 6:5

Non litigues cun home linguado, nin lle amontoes leña ao lume. Eclesiástico 8:3

O home de mala lingua é perigoso na súa cidade; e o que fala con présa será odiado. Eclesiástico 9:18

Cando un rico fala, todos calan, e o que di, lévano ás nubes; pero se fala o pobre, din: «Que tipo é este?». E se tropeza, axudarano a derrubalo. Eclesiástico 13:23

Deulles consello, lingua, ollos, oídos e corazón para entender. Eclesiástico 17:6

Quen domina a súa lingua vivirá sen contendas; e quen aborrece a balbucería terá menos males. Eclesiástico 19:6

Hai quen falla nas súas palabras, pero non do corazón; e quen non ofendeu coa súa lingua? Eclesiástico 19:16

Hai reprensión que non é decorosa; hai quen cala, e é sabio. Eclesiástico 20:1

Hai quen cala porque non ten que responder; e hai quen garda silencio, sabendo o seu momento. Eclesiástico 20:6

O sabio calará ata que vexa a oportunidade; pero o charlatán e o parvo non miran o momento. Eclesiástico 20:7

É mellor esvarar no pavimento que esvarar coa lingua; así a caída dos malvados virá axiña. Eclesiástico 20:18

Quen porá unha garda diante da miña boca e un selo de sabedoría nos meus beizos, para que non caia de súpeto neles, e para que a miña lingua non me destrua? Eclesiástico 22:27

Hai nove cousas que xulguei no meu corazón que son felices, e a décima pronunciareina coa miña lingua: un home que se alegra dos seus fillos; e o que vive para ver a caída do seu inimigo. Eclesiástico 25:7

Ben é aquel que vive cunha muller entendida, que non falla coa súa lingua e que non serve a un home máis indigno ca el. Eclesiástico 25:8

Mais unha mágoa e unha tristeza son as mulleres que teñen celos doutra muller, e un azoute da lingua que se comunica con todos. Eclesiástico 26:6

Maldito sexa o murmurador e o dobrelingua, porque tales destruíron a moitos que estaban en paz. A lingua calumniadora inquietou a moitos e expulsounos de nación en nación; derrubou cidades fortes e derrubou as casas dos grandes. A lingua calumniadora expulsou as mulleres virtuosas e privounas dos seus traballos. Quen a escoita nunca atopará descanso, nin vivirá en paz. O golpe do látego deixa marcas na carne, pero o golpe da lingua rompe os ósos. Moitos caeron polo gume da espada, pero non tantos como os que caeron pola lingua. Bo é o que é defendido polo seu veleno; o que non tirou do seu xugo, nin foi atado nas súas ataduras. Porque o seu xugo é un xugo de ferro, e as súas ataduras son ataduras de bronce. A súa morte é unha morte mala, a tumba sería mellor ca ela. Non terá dominio sobre os que temen a Deus, nin serán queimados coa súa chama. Eclesiástico 28:13-22

Que a túa fala sexa breve, comprendendo moito en poucas palabras; sé coma alguén que sabe e, con todo, cala. Eclesiástico 32:8

A beleza da muller alegra o rostro, e o home non ama nada máis. Se hai bondade, mansedume e consolo na súa lingua, entón o seu marido non é coma os outros homes. Eclesiástico 36:22-23

Catro cousas aparecen: o ben e o mal, a vida e a morte; mais a lingua domina sobre elas continuamente. Eclesiastés 37:18

A frauta e o salterio fan unha melodía doce, pero unha lingua agradable está por riba de ambos. Eclesiástico 40:21

Unha oración de Xesús, fillo de Sirac. Dareite grazas, oh Señor e Rei, e louvareite, oh Deus, meu Salvador. Louvo o teu nome. Porque ti es o meu defensor e o meu axudante, e preservaches o meu corpo da destrución, e da trampa da lingua calumniadora, e dos beizos que falan mentiras, e fuches o meu axudante contra os meus adversarios. E librachesme, segundo a multitude das túas misericordias e a grandeza do teu nome, dos dentes dos que estaban listos para devorarme, e das mans dos que buscaban a miña vida, e das moitas aflicións que tiña; da afogación do lume por todas partes, e do medio do lume que non acendín; das profundidades das entrañas do inferno, dunha lingua impura e de palabras mentireiras. Por unha acusación ao rei dunha lingua inxusta, a miña alma achegouse ata a morte, a miña vida estivo preto do inferno de abaixo. Eclesiástico 51:1-6

O Señor deume unha lingua para a miña recompensa, e con ela o louvarei. Eclesiástico 51:22

En canto á súa lingua, está pulida polo artífice, e eles mesmos están dourados e recubertos de prata; con todo, son falsos e non poden falar. Xeremías 1:8

O cal, quentándose axiña, mandou que lle cortasen a lingua ao que falara primeiro e que lle cortasen as partes máis extremas do corpo, mentres os demais irmáns e a súa nai observaban. 2 Macabeos 7:4

Despois del, o terceiro foi obxecto de burla; e cando lle pedían que o fixesen, sacaba a lingua, e axiña, estendendo as mans con valentía. 2 Macabeos 7:10

E despois de cortarlle a lingua a aquel impío Nicanor, ordenou que lla desen en anacos ás aves e que colgasen a recompensa da súa loucura diante do templo. 2 Macabeos 15:33

E ordenaron todos cun decreto común que en ningún caso se deixase pasar ese día sen solemnidade, senón que se celebrase o trece do duodécimo mes, que en lingua siria se chama Adar, o día anterior ao día de Mardoqueo. 2 Macabeos 15:36

Enoc

Vin nos meus soños o que agora direi cunha lingua de carne e co alento da miña boca: que o Grande lles deu aos homes para conversar con ela e comprender co corazón. E entrei ata que me acheguei a un muro que está construído con cristais e rodeado de linguas de lume: e comezou a asustarme. E entrei nas linguas de lume e achegueime a unha gran casa que estaba construída con cristais: e as paredes da casa eran como un chan teselado feito de cristais, e o seu cimento era de cristal. Enoc 14:2,9-10

E trasladou o meu espírito aos ceos dos ceos, e vin alí coma unha estrutura construída con cristais, e entre eses cristais linguas de lume vivo. Enoc 71:5

E erguei as miñas mans con xustiza e bendicin ao Santo e Grande, e falei co alento da miña boca e coa lingua de carne que Deus fixo para os fillos da carne dos homes, para que falasen con ela, e El deulles alento, lingua e boca para que falasen con ela: Enoc 84:1

Jasher

E todas as nacións e linguas escoitaron a súa fama, e reuníronse con el, e inclináronse ata a terra, e trouxéronlle ofrendas, e el converteuse no seu señor e rei, e todos viviron con el na cidade de Shinar, e Nimrod reinou na terra sobre todos os fillos de Noé, e todos estaban baixo o seu poder e consello. E

toda a terra era dunha soa lingua e palabras de unión, pero Nimrod non andou polos camiños do Señor, e foi máis malvado que todos os homes que foron antes del, desde os días do diluvio ata aqueles días. Jasher 7:45-46

E o rei Nimrod reinou con seguridade, e toda a terra estaba baixo o seu control, e toda a terra era dunha soa lingua e palabras de unión. E Deus dixo aos setenta anxos que estaban diante del, aos que estaban preto del, dicindo: Vinde, descendamos e confundamos as súas linguas, para que un home non entenda a lingua do seu veciño, e así lles fixeron. E desde aquel día seguinte, esqueceron cada home a lingua do seu veciño, e non podían entender falar nunha soa lingua, e cando o construtor tomaba das mans do seu veciño cal ou pedra que non ordenara, o construtor botábaa fóra e botábaa sobre o seu veciño, para que morrese. Jasher 9:20,32-33

E esta é a maneira das imaxes: tomar un home que é o primoxénito e matalo e quitarlle o cabelo da cabeza, e tomar sal e salgar a cabeza e unxila con aceite, logo tomar unha pequena táboa de cobre ou unha táboa de ouro e escribir o nome nela, e colocar a táboa debaixo da súa lingua, e tomar a cabeza coa táboa debaixo da lingua e poñela na casa, e acender lámpadas diante dela e inclinarse ante ela. Jasher 31:41

E colocaron o rapaz diante deles, e o rapaz intentou estender a man cara á pedra de ónix, pero o anxo do Señor colleulle a man e pousouna sobre o carbón, e o carbón apagouse na súa man, e el levantouno e meteuno na boca, e queimou parte dos seus beizos e parte da súa lingua, e volveuse pesado na boca e na lingua. Jasher 70:29

As nosas linguas contarán o teu poder, cantaremos e louvaremos as túas marabillas. Porque nos salvaches dos nosos inimigos, libráchesnos dos que se levantaron contra nós, destruíchesnos diante de nós e oprimichesnos baixo os nosos pés. Jasher 89:20-21

Xubileos

E aquel día pechouse a boca de todos os animais, e do gando, e das aves, e de todo o que camiña, e de todo o que se move, de xeito que xa non podían falar, porque todos falaban uns cos outros cun só beizo e cunha soa lingua. Xubileos 3:28

E esténdese ata chegar a Karaso: isto está no seo da lingua que mira cara ao sur. E a súa porción esténdese ao longo do Gran Mar, e esténdese en liña recta ata chegar ao oeste da lingua que mira cara ao sur: porque este mar chámase lingua do Mar Exipcio. Xubileos 8:13-14

E para Arpaxad saíu a terceira porción, toda a terra da rexión dos caldeos ao leste do Éufrates, limitando co Mar Vermello, e todas as augas do deserto preto da lingua do mar que mira cara a Exipto, toda a terra do Líbano e Sanir e Amana ata a fronteira do Éufrates. E para Tubal saíu a quinta porción no medio da lingua que se achega á fronteira da porción de Lud ata a segunda lingua, ata a rexión máis alá da segunda lingua ata a terceira lingua. E para Mesec saíu a sexta porción, toda a rexión máis alá da terceira lingua ata que se achega ao leste de Gadir. Xubileos 9:4,11-12

E abrín a súa boca, os seus oídos e os seus beizos, e comecei a falar con el en hebreo, na lingua da creación. Xubileos 12:26

E así como refrescaches o espírito da túa nai durante a súa vida, o ventre da que te deu a luz bendícete así, o meu afecto e os meus peitos bendícente e a miña boca e a miña lingua alóxante grandemente. Xubileos 25:19

E Xosé viu que todos eran bondadosos uns cos outros, e non puido conterse, e díxolles que el era Xosé. E falou con eles en lingua hebrea e botouse ao seu pescozo e chorou. Xubileos 43:14-15

Libros perdidos da Biblia

E como os pastores estaban ocupados no mesmo traballo, a cova naquel momento parecía un templo glorioso, porque as linguas dos anxos e dos homes uníanse para adorar e magnificar a Deus, por mor do nacemento do Señor Cristo. Primeiro Evanxeo da Infancia de Xesucristo 1:20

De súpeto, o fío da súa lingua soltouse, os seus oídos abrironse e comezou a cantar louvores a Deus, que a restaurara. Primeiro Evanxeo da Infancia de Xesucristo 6:7

Xesús respondeu: Se non tivesen a facultade de falar, non poderían falar; pero como cada un ten o dominio da súa propia lingua, para falar ben e mal, que o vexa. Evanxeo de Nicodemo 2:5

Carino e Lencio, os dous fillos de Simeón, tremeron ao oír estas cousas, e foron perturbados, e xemeron; e ao mesmo tempo, mirando cara ao ceo, fixeron o sinal da cruz cos dedos na lingua. Evanxeo de Nicodemo 12:24

E de novo di: Amárono coas súas bocas e mentironlle coas súas linguas. Porque o seu corazón non era recto con el, nin foron fieis á súa alianza. Que se volvan mudos todos os beizos enganosos, e a lingua que fala cousas arrogantes. Os que dixeron: Coa nosa lingua prevaleceremos; os nosos beizos son nosos, que é Señor sobre nós. 1ª Epístola de Clemente aos Corintios 7:16-17

E mesmo este home, aínda que tan honrado, non falou moito de si mesmo; pero cando o oráculo de Deus lle foi comunicado da silva, dixo: Quen son eu, para que me envíes? Son de voz feble e lingua lenta. 1ª Epístola de Clemente aos Corintios 8:22

Líbrame do sangue derramado, oh Deus, Deus da miña salvación, e a miña lingua cantará a túa xustiza. 1ª Epístola de Clemente aos Corintios 8:37

Que o goberno das súas linguas se manifeste polo seu silencio. 1ª Epístola de Clemente aos Corintios 10:10

Garda a túa lingua do mal e os teus beizos para que non falen engano. 1ª Epístola de Clemente aos Corintios 11:3

Porque di: «Acaso cre que é xusto o que fala e escoita moito, e o que ten unha lingua rápida? Bendito o que nace de muller e vive poucos días; non uses, polo tanto, moita fala». 1ª Epístola de Clemente aos Corintios 14:6

Cando vías un ladrón, entón consentías con el; e participabas con adúlteros. Entregas a túa boca ao mal, e a túa lingua maquina enganos. Sentas e falas contra o teu irmán; calumnias o fillo da túa nai. 1ª Epístola de Clemente aos Corintios 17:11

Estarás protexido do azoute da lingua; non terás medo da destrución cando veña. 1ª Epístola de Clemente aos Corintios 23:10

Aprendede a estar suxeitos, deixando de lado toda arrogancia e gabanza das vosas linguas. 1ª Epístola de Clemente aos Corintios 23:16

Non serás de dobre ánimo nin de dobre lingua; porque a dobre lingua é a trampa da morte. Estarás sometido ao Señor e aos amos inferiores, como aos representantes de Deus, con temor e reverencia. Epístola xeral de Bernabé 14:14

É absurdo nomear a Xesucristo e xudaizar. Porque a relixión cristiá non acolleu aos xudeus, senón aos xudeus aos cristiáns; para que toda lingua que cría se xuntase en Deus. Epístola de Ignacio aos Magnesios 3:11

Tamén os diáconos deben ser irreprensibles diante del, como ministros de Deus en Cristo e non dos homes. Non calumniadores, non dobres de lingua, non afeccionados ao diñeiro, senón moderados en todo, compasivos, coidadosos, andando segundo a verdade do Señor, que foi o servidor de todos. Epístola de Policarpo aos Filipenses 2:10

E agora engadiron a lascivia aos seus outros pecados e ás contaminacións da súa maldade: así encheron a medida das súas iniquidades. Pero ti reprende aos teus fillos con todas estas palabras; e á túa muller, que será a túa irmá; e que aprenda a conter a súa lingua, coa que calumnia. 1º Libro de Hermas (Visións) 2:10

Denota os dubidosos, que creron, e algúns outros que levan o Señor nas súas linguas, pero non o teñen no seu corazón: polo tanto, a súa herba está seca e sen raíz; porque só viven en palabras, pero as súas obras están mortas. 3º Libro de Hermas (Similitudes) 9:194

Libros esquecidos do Edén

Entón Adán e Eva entraron na cova e permaneceron rezando na súa propia lingua, descoñecida para nós, pero que eles coñecían ben. Primeiro Libro de Adán e Eva 5:1

Cando Adán rematou o seu mandamento a Set, os seus membros afrouxáronse, as súas mans e os seus pés perderon toda forza, a súa boca quedou muda e a súa lingua deixou de falar por completo. Pechou os ollos e entregou o espírito. Segundo Libro de Adán e Eva 9:1

No décimo ceo está Deus, na lingua hebrea chámase Aravat. Libro dos Segredos de Enoc 20:3

E vin o oitavo ceo, que en hebreo se chama Muzaloth, o que cambia as estacións, a seca e a humidade, e os doce signos do zodíaco que están por riba do sétimo ceo. Libro dos Segredos de Enoc 21:7

E el estaba a contarme todas as obras do ceo, da terra e do mar, e todos os elementos, as súas pasaxes e idas, e os estrondos dos tronos, o sol e a lúa, as idas e os cambios das estrelas, as estacións, os anos, os días e as horas, os levantes do vento, o número dos anxos e a formación dos seus cantos, e todas as cousas humanas, a lingua de cada canción e vida humana, os mandamentos, as instrucións e os cantos de doce voz, e todas as cousas que convén aprender. Libro dos Segredos de Enoc 23:1

Ou se un home se fai pasar por bo ante outro co engano da lingua, pero ten maldade no seu corazón, entón non comprenderá o outro a traizón do seu corazón, e será el mesmo condenado, xa que a súa mentira era evidente para todos? Libro dos Segredos de Enoc 46:3

Bendito sexa aquel que fala con humildade na lingua e no corazón a todos. Maldito sexa aquel que fala paz coa súa lingua, mentres que no seu corazón non hai paz senón unha espada. Libro dos Segredos de Enoc 52:13-14

...A súa lingua mente cando fai un contrato con xuramento... Salmos de Salomón 4

Señor, libra a miña alma do home sen lei e malvado, da lingua que é sen lei e calumnia, e que fala mentiras e engano. As palabras da lingua do malvado son moi retorcidas, coma entre un pobo un lume que queima a súa beleza. Así se deleita en encher as casas cunha lingua mentireira, en cortar as árbores da alegría que incendian os transgresores, en involucrar os fogares en guerras por medio de beizos calumniadores... En lume ardente perece a lingua calumniadora lonxe dos piadosos!... Salmos de Salomón 12

O froito dos beizos co instrumento ben afinado da lingua,... Salmos de Salomón 15

...Protexe a miña lingua e os meus beizos con palabras de verdade;... Salmos de Salomón 16

Así o meu corazón exhala a louvanza do Señor, e os meus beizos pronúncianlle loanzas, e a miña lingua os seus salmos. Odas de Salomón 40:5

Suponse que usan a lingua siríaca, pero non é así; a súa lingua é bastante diferente. Carta de Aristeas 1:16

Agora, como estou ansioso por mostrar a miña gratitude a estes homes e aos xudeus de todo o mundo e ás xeracións vindeiras, determinei que a vosa lei sexa traducida da lingua hebrea que se usa entre vós ao grego, para que estes libros se poidan engadir aos outros libros reais da miña biblioteca. Carta de Aristeas 2:20

Cando oíu isto, o sanguinario, asasino e completamente abominable Antíoco ordenoulles que lle cortasen a lingua. Pero el dixo: "Aínda que me quites o órgano da fala, Deus tamén oe aos mudos. Velaquí, estou a sacar a miña lingua lista: córtaa, porque con iso non silenciarás a miña Razón. De boa gana entregamos os nosos membros corporais para que sexan mutilados pola causa de Deus. Pero Deus perseguiráte rapidamente; porque cortaches a lingua que lle cantaba cancións de loanza". Cuarto Libro dos Macabeos 5:39-43

Mais a nai, falando en lingua hebrea, como contarei máis adiante, animou o neno, e el díxolles aos gardas: "Liberádeme, para que poida falar co rei e con todos os seus amigos que están con el".... Non te avergoñas, sendo un home, oh desgraciado co corazón dunha besta salvaxe, de coller contigo homes de sentimentos semellantes, feitos dos mesmos elementos, e arrincalos a lingua, e azoutalos e torturalos deste xeito? Cuarto Libro dos Macabeos 6:5,9

Porque, en verdade, cando te puxeron en cadea cos teus fillos, estabas alí vendo a Eleazar sendo torturado, e falaches aos teus fillos en lingua hebrea: "Fillos meus, nobre é a loita; e vós, chamados a ela para dar testemuño da nosa nación, loitade nela celosamente en nome da Lei dos nosos pais". Cuarto Libro dos Macabeos 7:36-37

Ah, cruel foi o día, e aínda así non cruel, cando o cruel tirano dos gregos prendeu lume para os seus bárbaros braseiros, e coas súas paixóns fervendo levou á catapulta e de volta ás súas torturas os sete fillos da filla de Abraham, e cegoulles os globos oculares, e cortoulles as linguas, e matounos con moitos tipos de tormentos. Cuarto Libro dos Macabeos 8:32

Fillo meu! Se escoitas unha palabra, deixa que morra no teu corazón e non lla reveles a ninguén, non sexa que se converta nunha brasa que che queime a lingua e che cause dor no corpo, e che ofreza oprobio e sexas avergoñado ante Deus e os homes. A historia de Ahicar 2:2

Fillo meu! Fai que a túa fala sexa fermosa e adoza a túa lingua; e non permitas que o teu compañeiro che pise os pés, non sexa que che pise o peito noutro momento. A historia de Ahicar 2:35

Oh, fillo meu! É mellor que un home tropece co seu pé que coa súa lingua. A historia de Ahicar 2:45

Fillo meu! Se queres ser sabio, detén a túa lingua de mentir, a túa man de roubar e os teus ollos de ver o mal; entón serás chamado sabio. A historia de Ahicar 2:60

Entón mostráronlle as letras na súa escritura e co seu selo. E cando Haiqâr viu isto, os seus membros tremeron e a súa lingua atouse ao instante, e non puido dicir palabra de medo; pero baixou a cabeza cara á terra e quedou mudo. A historia de Ahikar 3:34

E cando oíu o faraón aquelas palabras, quedou abraiado e perplexo pola liberdade da súa lingua e a graza do seu discurso. A historia de Ahicar 5:26

E o faraón quedou perplexo pola liberdade da súa lingua e a súa ousadía ao responder. Entón o faraón levantouse do seu trono e púxose diante de Haiqâr, e díxolle: "Dime agora, para que poida ver a quen se asemella o teu señor, o rei, e os seus nobres, a quen se asemellan". A historia de Ahikar 5:49

Oh, meu rapaz! Desexeiche o mellor, e ti recompensáchesme con maldade e odio, e agora eu desexaría arrincarche os ollos, e facerte comida para os cans, e cortarche a lingua, e cortarche a cabeza co gume da espada, e compensarche polos teus actos abominables.' A Historia de Ahicar 7:43

E seredes pobo do Señor, e teredes unha soa lingua; e non haberá alí espírito de engano de Beliar, porque será lanzado ao lume para sempre. Testamento de Xudá 4:30

E, polo tanto, seredes dispersados coma Gad e Dan, os meus irmáns, e non coñeceredes as vosas terras, tribo e lingua. Testamento de Aser 1:44

A boa mente non ten dúas linguas, de bendición e de maldición, de contumelia e de honra, de tristeza e de alegría, de tranquilidade e de confusión, de hipocrisía e de verdade, de pobreza e de riqueza; senón que ten unha soa disposición, incorrupta e pura, con respecto a todos os homes. Testamento de Benxamín 1:37